

А ще є діти випадку і долі, єдині у своєму роді, й уже не важливо, хто ти. Ти – унікальний. Уніфікс. Уніфіксоїд. Один.

А час минає, і люди-морфемами вмирають, віддаючи свої тіла й душі іншим, і ті беруть їх на плечі й несуть кудись, усе далі й далі.

А час іде, і люди-морфемами народжуються, подібнюючи когось великого і значного на хоч і менші, але частинки.

Отак вони й живуть, маленькі люди-морфемами, живуть і мріють, і дивляться, як ламаються їхні мрії, бо комусь неймовірно далекому потрібна чітка структура слів і текстів, частинами яких вони є.

Оксана Соболь,

II курс, літературна творчість

MORPHEMNY SHOW'2002

Вирішила одного разу основа *америк*- (нещодавно-бо зі США повернулася) поміняти свій імідж. Думала, думала, що б його таке незвичне зробити... Перечитала книгу оголошень, завітала до всіх салонів краси, передивилася усі сучасні журнали – нема! Хотілося чогось незвичного, унікального. І ось одного чудового ранку проходила вона повз незнайому будівлю приємного жовтого кольору на розі бульвару Тараса Шевченка й вулиці Володимирської. Вирішила заглянути: що ж там усередині коїться? Зайшла, ледь пробившись через "ввічливих" охоронців... і що ж побачила там? Коридори, сповнені якогось дивного гамору, а головне – сила-силенна студентів-філологів з допитливими і водночас замріяними очима. Трохи поблукавши, помітила цікаву табличку на одній з аудиторій: "Компанія MORPHEMNY SHOW'2002".

– Спробую ще раз! – вигукнула основа. Постукала... несміливо увійшла...

– Вас вітає "MORPHEMNY SHOW'2002!" – усміхнені обличчя студентів засліпили її своєю щирістю та доброзичливістю.

– Мене цікавить... зміна іміджу, – ледве прошепотіла основа.

– Знаємо, знаємо... Ви не перша. Ми пропонуємо такі види послуг:

чергування;

накладання;

усічення;

інтерфіксацію.

– Що Ви обираєте?

– Та я... не зовсім розуміюся на цьому, а що б Ви порадили? – розгублено кліпала очима основа.

– Спеціально для Вас ми запропонували б інтерфіксацію. Згода?

– Ну що ж... згода!

– Тоді ставайте тут. По-перше, чи бажаєте Ви змінювати приналежність до частини мови? Можемо запропонувати стиль прикметника, дієслова, іменника...

– Я хочу бути іменником! Хочу означати "щось" або "когось"! – замріяно усміхнулась основа.

- Що ми робимо зі статтю? – уєсливо спитав допитливий студент.
- Я хочу бути ...жінкою... так, так! саме жінкою!
- Тоді, прошу, приміряйте цей суфіксальний капелюшок -к- і винятково жіноче хутряне закінчення (до речі – українського виробництва) -а. Боже, як Вам личить!
- Справді? – зашарілась основа. – Але чогось бракує...
- Знаємо, знаємо! Це останній штрих нашої інтерфіксації. Хвилиночку!
- Не встигла основа й оком зморгнути, як студенти дістали зі скриньки розкішний шифоновий шарф із золотими літерами на ньому: "інтерфікс -ан-".
- А це до вашого капелюшка-суфікса.
- То я тепер **америк-ан/к-а?** – недовіжливо перепитала основа.
R I S_s F_s
- На всі 100%! – запевнили її студенти.
- Ой, дякую! А... скільки ж я Вам винна? – оговтавшись, запитала вона.
- Та нам нічого не треба. Лише одне: не підведіть на іспиті!